

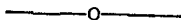
eg að þakka alt, sem eg á, bæði nægilegt daglegt brauð og vissuna um eilífa sælu á himnum.“ Gjöfin hans var þá þegin. Og hinn þakkláti Íri varð ekkert fátækari fyrir; því guð blessar g'aðan gjafara.

Þessi maður var þakklátur fyrir guðs orð. Og vegna þess þakkaði hann líka fyrir alt, sem guð gaf honum. Hann kunni að meta guðs orð. Og hann kunni að meta það svo mikils, að hann þakkaði því alt lán sitt.

Við þökkum ekkert, sem við kunnum ekki að meta. Og ef við kunnum ekki að meta guðs orð, þá þökkum við ekki fyrir það.

Ætli við séum þakklát fyrir guðs orð? Ætli guð sjái það? Það er svo mikið undir því komið, hvað guð sér. Og ætli nokkurt ykkar, börn, sé byrjað á því að þakka guði fyrir orðið hans? Eg trúi ekki öðru en að þið séuð farin að þakka guði fyrir sitt hvað.

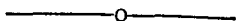
Eg bið guð að kenna ykkur að vera þakklát.

Tveir dollarar handa Jesú.

Índíani nokkur kom með tvo dollara til trúboðans og sagði: „Einn dollar gjöf frá mér handa Jesú, og einn dollar gjöf frá konunni minni.“

Hann var spurður að því, hvort þetta væri aleiga hans. Og hann játaði því. Trúboðinn ætlaði að fara að segja við hann, að þetta væri of mikið. Þá hvíslaði að honum indíanskur prestur, sem stóð rétt hjá: „Það gæti verið of mikið fyrir hvítan mann að gefa, en ekki of mikið fyrir Indiana, sem hefur nú þetta árið heyrt í fyrsta sinni um Jesúm.“

Kirkjuþing.

II.

Eg var að tala við ykkur ofur lítið um kirkjuþing síðast. Eg mintist þá á eitt stórmál kirkjufélagsins: *skólamálið*. Og var að sýna ykkur fram á, hvað mikilsvert það væri. Og að þið þyrftuð að læra að hugsa um það og láta ykkur þykja vænt um það. En svo er annað mál, sem er *stórmál* kirkjufélagsins, og er áhugamál hvers kirkjuþings. Það mál er *missíonarmálið*.

Eg gat þess að eins síðast, að það væri annað aðalmál kirkjufélagsins. Um það þurfið þið að læra að hugsa líka. Mörg ykkar eru sjálfsagt farin að hugsa um það, og hafa gefið nokkur cent því máli til stuðnings. Enginn gefur til fyr-